

njajo v Bolgarijo nemške tehnične čete in da so vsa bolgarska letališča v nemških rokah, čeprav dela bolgarska vlada tako, kakor da o vsem tem nič ne ve. Da je Bolgarija na pragu usodnih dogodkov, potrjuje okoliščina, da je angleška vlada prekinila diplomatske stike z Romunijo in dala sporočiti bolgarski vladi, da bo isto storila v Bolgarijo, če bi napadli Nemci preko njenega ozemlja Grčijo ali Turčijo. Posebno pa je še treba poudariti izjavo angleškega poslanika lorda Halifaxa v Ameriki, ki je rekel, da Anglija ne bo ostala samo pri teh ukrepih.

Poglavar Španije na dveh važnih sestankih. Poglavar španske države, general Franco, se je sestal 11. februarja na italijanski Rivieri (severnozapadna obala proti Franciji) z Mussolinijem, 13. februarja pa v Montpellieru na francoski Rivieri z maršalom Petainom. Franco je obiskal tokrat prvič službeno Italijo ter Francijo. O teh sestankih se zelo mnogo ugiba. Službeno je bilo objavljeno, da je bila med omenjenimi državniki dosežena popolna soglasnost o evropskih in o vseh vprašanjih, ki v sedanjih zgodovinskih trenutkih zanimajo svet.

žili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje. Na sedmini so nabrali pogrebci 150 din za novo bogoslovje.

Smrtna kosa pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Spet so zapeli zvonovi in naznanili, da smrt kosti in išče žrtve zmiraj v moških vrstah, že 11 po številu. Pred kratkim je šel v večnost Anton svarc iz Jazbin, čez nekaj dni pa smo spremili k zadnjemu počitku Čuček Jakoba, p. d. Sekolovega Jaka iz Črmljenšaka, starega 78 let. Bil je blaga duša. Pevski zbor mu je zapel krasni nagrobni. Bog mu daj nebesa!

Gregonova mamica na zadnji poti. Prejšnjo nedeljo, 9. t. m., smo v Turnišču v Prekmurju položili k večnemu počitku Tkalec Barbaro, po domače »Gregonovo mamico«. Pokojnica je bila dobra in po vsem Prekmurju znana ženica; kajti prepešala ga je neštoto krat, ker je v mlajši dobi hodila okrog po sejmih. Ko pa se je bližal večer njenega življenja, je posvetila glavno skrb svojim vnukom, katerim je bila prababica in jih je zelo ljubila. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi. Med drugimi tudi zet dr. Klar s svojo družino. Naj počiva v miru, a preostalih naše sožalje!

Smrt samske sosesestnice v St. Jerneju pri Ločah. V soboto, 8. februarja 1941, je umrla na Ledenici samska sosesestnica Korošec Lucija v 69. letu svoje starosti. Vzela jo je pljučnica. Bila je v Marijini družbi od njene ustanovitve. Doma je delala in gospodinjala dvema samskima bratom, pogosto prihajala v cerkev in k zakramentom in tako pokazala, kako se da delo združiti z molitvijo brez škode za imetje. Bila je priprosta in ponižna ženska, ki jo je vse rado imelo, kar je sprical tudi njen lep pogreb. Naj v miru počiva!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Bivši izseljenski komisar in duhovnik umrl. V šostanju je umrl g. Maks Gorličar, bivši izseljenski komisar in duhovnik. Rodil se je 22. oktobra 1877 v Mozirju. Mašniško posvečenje je prejel 1. 1901. Kaplan je bil na Vidmu ob Savi, pri Sv. Juriju ob juž. žel., pri Sv. Magdaleni v Mariboru in v Smartnem pri Velenju, od koder je odšel v samostan. Kot dominikanec je deloval v Dubrovniku, v Rimu, v Gradcu, Sopronju in na Dunaju. Po vrnitvi v svetni duhovski poklic je pomagal v pastirstvu pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, v Novi cerkvi pri Celju in v Mozirju. Leta 1935. je postal izseljenski komisar v Düsseldorfu v Nemčiji. Bil je z vso požrtvovalnostjo na delu med našimi slovenskimi izseljenci, ki ga hranijo v najboljšem spominu. Rad je zahajal tudi med slovenske izseljence v Francijo in jim je pomagal po svoji moči. Vojna na zapadu mu je prekrizala vse lepe načrte, katere je imel glede vsestranske pomoči našim izseljencem. Blagopokojni je bil goreč duhovnik, vnet prosvetni delavec in je tudi marsikaj napisal, kar bo obdržalo z zgodovinskega vidika trajno vrednost. Dobremu g. Maksu bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalih naše sožalje!

Dobra mati umrla v Holmcu pri Prevaljah. Nemila smrt je utrgala nit življenja komaj v 61. letu starosti dobri, daleč naokoli znani Teresiji Perše, p. d. Desetnikovi mami. Rajna je vdana v božjo voljo potrpežljivo prenašala težko bolezen in je tudi sprevidena s sveto popotnico odšla s tega sveta. Ni ga menda človeka, ki bi se do nje obrnil za kako pomoč, da mu ne bi ustregla po svoji moči. Kako je bila rajna mama priljubljena, je pokazala obilna udeležba njenega pogreba. Da je pa rada vsakemu postregla, priča to, da je še vsem, ki so jo spremljali na zadnji zemeljski poti, poskrbela okrepčilo. Rajna mama zapušča moža in sedem že preskrbljenih otrok. Zvest obiskovalec njene hiše je bil že dolga dolga leta »Slovenski gospodar«. Rajnici svetila večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« premnul. Na Vodulah v župniji St. Peter pri Mariboru je Bog poklical k sebi po večno plačilo 77 letnega

posestnika Jožefa Protnerja. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« in je vzgojil v pravem krščanskem duhu 8 danes že dobro preskrbljenih otrok. Njegovo občo priljubljenost, katere je bil deležen v župniji, je dokazala obilna udeležba sofaranov pri pogrebu. Blagemu rajnemu svetila večna luč, preostalih naše sožalje!

Blaga samska posestnica je preminula pri Sv. Petru pri Mariboru. Zvonovi farne in gorske cerkve so naznanili žalostno vest, da je umrla v Vinički vasi na vnetju možganske mreže blaga samska posestnica Marija Tomažič v starosti 64 let. Zvesto je služila Bogu in bila je dobrega srca. Ob veliki udeležbi smo jo položili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje.

Dopisi

Slovenske gorice

Sv. Peter pri Mariboru. (Ruperče-Grušova). V »Slovenskem gospodarju« smo že sporočili javnosti, kako razburja tukajšnje prebivalce čudno postopanje občinske uprave pri Sv. Marjeti ob Pesnici v zadevi prešolanja naših šolobveznih otrok. Vsi, ki poznajo pota in velike ovinkke od Partičke, po katerih morajo hoditi otroci v šolo k Sv. Majeti, se prijemljejo za glavo, da nekateri občinski odborniki nimajo ne srca in ne razumevanja za naše otroke. Ob velikem snegu letos pozimi so pa otroci večidel ostajali kar doma, ker so bila pota v šolo preslaba in predalet. Tako trpi zelo tudi učni uspeh naših otrok, ker ne morejo hoditi redno v šolo, česar vsega ni bilo, ko so otroci hodili v šolo k Sv. Petru. Hvaležni smo g. župniku pri Sv. Marjeti ob Pesnici, ki so stali zmiraj na strani naših staršev ter so celo s posebno vlogo na oblast podpirali naše upravičene zahteve. Apeliramo na vse dobromisleče soobčane in občinske odbornike, da se potegnje za našo pravično stvar ter poveže znanim diktatorjem, da naj delajo ljudstvu v korist, ne pa soobčanom v škodo.

Jarenina. Zadnji dopis Vašega dopisnika iz Pesnice glede onih slavnih »patriotov« in »nacionalistov«, ki so šli kot člani »vsnacionalne organizacije« na sprehod v sosednjo deželo, je vzbudil tudi v Jarenini veliko zanimanje. Tudi iz tukajšnjega društva nacionalistov so se nekateri člani prav domoljubno žrtvovali in so tudi vzeli potno palico v roke ter so jo »korajžno ucvrili« za svojimi pesniškimi nacionalističnimi prijatelji. Mi pa, ki se ne šopirimo s takimi prisljenimi patriotskimi podvigi, gledamo z obžalovanjem na te nacionaliste.

Št. Ilj v Slov. goricah. Pri nas smo dobili v letu 1940. novo cesto v Ceršaku. Tukajšnja tovarna je dala graditi zidano cesto od banovinske skozi vas Ceršak do Mure. Sedaj tovarni ne bo treba več prevažati lesa in tovarniških izdelkov preko Mure čez ozemlje Nemčije, ampak bodo s kmečkimi vozovi in avtomobilni vozili vso to blago iz tovarne na železniško postajo v Št. Ilju. Sedaj tudi ni nevarnosti, da bi tovarna zastala in da bi delavci zgubili kruh, kar smo se najbolj bali. Vaščani našega zavednega Ceršaka pa so dobili lepo cesto, da jim ne bo treba gaziti blata

Nevarni netopirji. Januš Golec:

Ameriški profesor Pawan je na predameriškem otoku Trinidad zaključil težavno znanstveno delo. Na tem otoku se je zelo pogostoma pojavila steklina, ki je prav gotovo niso razširjali psi. Šlo je tedaj za to, da se odkrijejo nevarni raznašalci bacilov. Po daljšem raziskovanju je prof. Pawan sedaj ugotovil, da so ti raznašalci neki netopirji. Dali so mu nato na razpolago potrebne vsote, da bi započel uničevalen pohod proti tem netopirjem.

Jezik, ki ne pozna besede vojna. Je ljudstvo, ki prave vojne nikoli ni poznalo. Najboljši dokaz je to, da v njegovem jeziku ni izraza za vojno. Eskimi so to ljudstvo. Morda je zemljepisna lega njihovih dežel vzrok,

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Pri niti začeti oblegi Maribora, ko sta bila obča zmedenost in obup na višku, se je pokazalo, da je nebo navdahnilo omenjenega viničarskega fanta z edino rešilno mislijo. Pri izvrševanju navdih ga je vodila božja roka in mu pomagala oteti v odločilnih trenutkih Maribor.

Prazni mestni jarki so mrgoleli Turčinov, kateri so grozili obzidju s stisnjenimi pestmi. Sam veliki vezir Ibrahim paša je galopiral na belcu proti mestu, ko je vdrla voda po glavnem krčevinskem grabnu iz Treh ribnikov, se razdelila pri severnem obrambnem stolpu na levo in desno ter napolnila v par minutah jarke do vrha.

Kakor bi trenil, se je spremenil položaj za tabor oblegovalcev in obleganih!

Pri pogledu na rešilno valovanje vode v jarkih so poklekli branilci po hodnikih za obzidjem, sklepali iz dna duše roke, jih dvigali kvišku in se zahvaljevali glasno Bogu in Materi božji, da sta jim naklonila pomoč v skrajni sili.

7

Silovito bruhanje vode v izpraznjene jarke je čisto zmešalo sigurne zmage pijane Turčine. Vojaki na obrežju jarkov so se pozabili skloniti, da bi ponudili roke po grabah se potapljajočim tovarišem, kateri so vpili k Alahu iz presenečenja in strahu pred smrtjo.

Jesenski mrak je legal na zemljo med gorečo zahvalno molitvijo na obzidju — med potapljanjem ter obupnim alahovanjem po jarkih in na njihovih obrežjih med turškimi jezdec in pehoto.

Prvo noč začete oblege so bile po Mariboru polne vse cerkve in cerkvice Vsemogočnemu ter nebeški Materi najhvalečnejših branilcev, katere sta prevzela prerोजना hrabrost in iz obupa zraslo zaupanje v zmago nad sovražnikom. Mestni poveljnik Kristof Wildenrainer je prebil ono nepozabno noč po skrbno opravljeni spovedi na kolenih v župni cerkvi sv. Janeza.

V zahvalo za prvo in za nadaljnji potek oblege odločilno rešitev so zvonili vsi mariborski zvonovi ono noč do polnoči.

Turške priprave za naskok in maščevanje nad nedolžnimi

Sultan Sulejman se je razljutil do pobsenlosti nad pašami in nižjimi poveljniki, kateri so naselili nastavljeni pasti in se osmešili s prenačlenostjo že ob prihodu pred Maribor. Zapovedal je strokovnim četam, da morajo

do kolen, kakor je bilo skoro ob vsakem deževnem vremenu. Tisti, ki so delali proti tej cesti, pa so dobili dolg nos in vse se jim sedaj smeje, ko jih nihče ni poslušal.

Sv. Lenart v Slov. gor. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je priredilo dne 26. januarja 1941 zelo uspeli »domovinski dan«. Na sporedu so bile deklamacije, petje in govora dveh govornikov iz Maribora. Zlasti g. učitelj Kotnik je razvnel vse poslušalce. Udeležba občinstva je bila tako dopolnilna kakor tudi popoldne prav lepa. Želimo še več takih prireditvev, da se poživimo naša ljubezen do domovine in dvigne naša narodna samozavest. Odbor za zimsko pomoč je nabral na prostovoljnih prispevkih nekaj nad 8000 din. Na tem mestu izrekamo vsem darovalcem iskren Bog plačaj!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Kljub težkim časom, v katerih živimo, se tukaj pridno gibljemo. Naše mladinske organizacije so zelo živahno na delu, kakor je že od nekdaj bila navada v Slov. goricah. Naša mladina ne popiva in ne razgraja, ampak se posveča bodočim poklicem s tem, da se izobrazuje in organizira. — Zadnje nedeljo smo pa možje in fantje imeli sejo širšega odbora zaupnikov naše stranke JRZ. Obenem je bil tudi občni zbor te organizacije. Predsedoval je domači priljubljeni zdravnik dr. Kramberger. O zanimivih dogodkih zunaj mej naše domovine in v notranjosti nam je v domači besedi poročal bivši naš poslanec, mariborski podžupan Žebot. Predsednik g. dr. Kramberger se je na seji v znesenih besedah spominjal smrti blagopokojnega voditelja dr. Korošca, kateremu smo vsi zaklicali trikratni »Slava«. — Na seji smo se tudi pogovarjali o prehrani našega ljudstva in smo sklenili kmetje, da bomo v letošnjem letu obdelali in obsejali vsak rob zemlje, ki je sposoben. Če ne za drugo, pa za krompir, koruzo in fižol. — Naše ravnine so vse pod vodo. Bojimo se za zimsko setev, da ne bo prezimila.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Zadnjič smo poročali, da bodo letos ženi na karte, pa smo se pošteno urezali, kar naenkrat imamo cel koš kandidatov, ki bodo skočili v sladki zakonski jarem. Bog daj srečo! — Pretečeno nedeljo je imela krajevna Kmečka zveza občni zbor. Mnogo ljudi je poslušalo z zanimanjem poročila g. Spindlerja in marsikateri je prišel do zaključka, edina kmečka organizacija je vodnica kmetkega stanu. Za zaključek je zapel moški zbor kmečko pesem: »Mi smo slovenske zemlje orači«.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Letošnji predpust je pri nas zelo živahen, saj je bilo zadnje nedeljo oklicanih 10 parov. Najlepše izpričevalo naši župniji podaje dejstvo, da imamo letos samo domače neveste, celo iz treh tujih župnij so si zaželeli ženi nevest iz naše župnije. Pa jih še imamo... Nakaznic za neveste pri nas zaenkrat še ne bo. Naš vrli Pihler Francček si je izbral za svojo življenjsko tovarišico Šaupri Faničko, vrlo družbenico, požrtvovalno cerkveno pevko in vneto gledališko igralko. Težko jo bomo pogrešali na našem odru. Bog živi vrlo novorođenca! Naš dobri Čeh Francček, brat bogoslovca Jožeka, tudi naš dober igralec, pa je segel po Fekonjevi Micki, ki je tudi članica naše dekliške družbe. Bodita srečna v prijaznih Hvaltinah! — Tudi ugledna Korenova družina je

obhajala poroko hčere France z občinskim odbornikom Jakobom Zorkom. Obilo sreče želimo na skupni življenjski poti! Pa tudi ostalim ženinom in nevestam želimo po kratkih medenih tednih še medena leta. Ostanite zvesti svojemu doseganemu hišnemu prijatelju »Sl. gospodarju«. — V tukajšnji župniji se je ustanovilo gasilsko društvo, ki šteje že lepo število članov. Naša dolžnost je, da z vsemi močmi podpiramo gasilce, katerih cilj je, bližnjemu biti v pomoč ob času stiske. Na pustno nedeljo nameravajo gasilci prvič stopiti v javnost s posebno prireditvijo v Cerkevemu domu. Vabljeni vsi, da podpremo njih plemenita stremjenja.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 23. februarja, na pustno nedeljo, ob 3 popoldne bomo v našem farnem domu predvajali dve pustni igri: »Gospodski ženine« in »Boter Zmešnjava«. Vabimo vse in tudi nasmejali se boste. Na pustni torek ob 4 popoldne igri ponovimo.

Dravsko polje

Trniče na Dravskem polju. Minuli mesec je tukajšnja kmečka nadaljevalna šola priredila razna predavanja. Reči moramo, da je bila udeležba res zelo velika, vendar bi se še predavanja lahko udeležili marsikateri, pa bi se ga tudi, ko bi vedel, kako zanimivo in praktično so nam razlagali g. predavatelji o raznih panogah kmetijstva. Naša dekleta in žene je gotovo zanimalo predavanje o svinjereji, gospodarje pa razprave o različnih kužnih boleznih pri živini. V zadnjem predavanju o krompirju smo slišali res zanimive stvari. G. prof. Šifter nam je predaval o gnojenju krompirja in sploh, kako priti do čim večje proizvodnje. Cena krompirja je napram današnji draginji res prenizka, pa priznati moramo, da smo si deloma sami krivi. In to zaradi tega, ker o kakšni zadrugi nočemo ničesar slišati, da bi tako prodajali, kakor bi nam šlo v račun. Zdaj smo pa odvisni od trgovcev, tako da trgovci brezskrbno živi, seveda na naš račun, in mi pa zraven svojega pridelka trpimo silo.

Ptujsko polje

Ptujška gora. Novo stolpno uro dobimo na spomlad. Stane 6000 din. Po domači župniji se je do sedaj nabralo v ta namen 3250 din. Nekateri so prav lepo darovali. Bog daj, da bi jim sledili še drugi. Vsem pa naj ljubi Bog in gorska M. B. stotero poplačata. — Predzadnje nedeljo smo čitali v »Slovincu«, da so v Sv. Lovrencu na Drav. polju, t. j. v naši sosednji župniji, letos tudi »ženini na karte«. Pri nas bomo pa imeli »Davek na samce«, tako se namreč imenuje igra, katero bo na pustno nedeljo popoldne ob treh igralo naše Prosvetno društvo na Ptujski gori. Vse kaže, da bo velik obisk, zato si priskrbite vstopnice že vnaprej! — Elektrifikacija Dravskega polja, t. j. občin Cirkovce, Sv. Lovrenc na Dr. polju, Ptujška gora, se bo gotovo tekom tega leta izvedla. To je zadnji čas, ker material bo vedno dražji. Zato naj nič ne tvega oskrbeti svojega stanovanja in gospodarskih poslopij z električno razsvetljavo.

Ptujška gora. Veseloigra »Nevesta iz Amerike«, ki jo je igral na Svečnico naš Dekliški krožek, je dobro uspela. Dekleta so se prav už

vela v svoje vloge, zato jih je občinstvo tudi nagradilo z burnim smehom in plaskom.

Slovenja vas pri Ptuj. Dela za elektrifikacijo občine Slovenja vas so v teku, mislimo, da nam bo na spomlad končno vendarle zasvetila prepotrebna elektrika, katero že vsi težko čakamo, posebno sedaj, ko so nam spet znižali dobavo petroleja. — V nedeljo, dne 9. februarja, so gostovali pri nas na Hajdini igralci iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Uprizorili so Finžgarjevo igro »Naša krič«. Igralcem vsa čast. — Veliko skrbi dela našim gospodinjim bližajoči se pust, ker nam grozi samo — koruzni krofi.

Sv. Marko pri Ptuj. Dne 9. februarja 1941 se je zbrala množica kmečke mladine iz naše fare k ustanovnemu občnemu zboru Mladinske kmečke zveze. Praznik naše kmečke mladine so počastili s svojim obiskom domači župnik, načelnik MKZ g. Puš, župnik iz Sv. Barbare, ban. svetnik g. Prelog, predsednik krajevne KZ g. Kuhar in okrajni tajnik g. Bračko. Po kratkem pozdravu je podal svoje poročilo načelnik MKZ g. Puš, ki je izrekel našim fantom vse priznanje, da so sami spoznali potrebo po ustanovitvi te važne mladinske organizacije. Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika Feguš Janez, znan markovski mladinski organizator, ki posveča ves svoj prosti čas za uveljavljanje kmečkih pravic, za doseg tistega mesta v današnji družbi, ki našemu kmetu po vsej pravici pripada. Mi pa želimo, da bi delo naše kmečke mladine obrodilo tisočere sadove, ki bodo oplajali ves naš narod, kajti le tedaj se bomo lahko počutili varne pred vsemi sovražniki. Kmečka mladina na delo!

Slovenska Krajina

Turnišče. Ob koncu preteklega meseca je imela naša krajevna Kmečka zveza svoj redni občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskan. Ob tej priliki je imel kmetijski referent iz Lendave zanimivo in poučno predavanje, katerega so prisotni z zanimanjem poslušali. — Pred nedavnim je mati nekega našega študenta šla na obisk k svojemu sinu v Maribor. Ko je dijak N. F. zvedel za materin obisk, je z veseljem stekel po stopnicah k dragi materi. Toda po nesrečnem naključju mu je na stopnicah spodrsnilo in si je vprico matere zlomil roko. — Ni še dolgo tega, da so trije naši čevljarji ter en krojaški pomočnik hodili v Maribor polagat mojstrski izpit, katerega so trije srečno položili, a eden se pa bo moral še enkrat prigrasiti.

Beltinci. Te dni nas je zapustil g. kaplan Piki, ki je pri nas služboval le nekaj nad pol leta. Ker je bil odličen prosvetni delavec in se je mnogo trudil, da bi razvijeno mladino, ki ni zahajala v cerkev, temveč postajala okrog cerkve in popivala med službo božjo, spravil na pravo pot, so ga ljudje zelo vzljubili. Na novem službenem mestu v Hrastniku mu želimo mnogo uspeha med našimi rudarji!

Bakovci. Svoječasno smo na tem mestu poročali o krvavem obračunu, ki se je zgodil pri Voglerovih med rejencem Tratnjek Stefanom in Vogler Francem in Marijo. V nekem medsebojnem prepiru je namreč Tratnjek tako obdelal z ročico svojega rednika, da mu je celo eno rebro zlomil. Za svoje nevhvalno dejanje je bil Trat-

čez noč pripraviti vse za razrahljanje mestnega obzidja s topovi, za premostitev jarkov in za vdor na najbolj šibkih mestih.

Številni turški saperji in pijonirji so zakopali do jutra za izmetane nasipe težke topove. Hrzale so žage in pele sekire, odmevala kladiva od zabijanja žebeljev za mostišča, oblegovalne stolpe in lestve.

Po turških treh glavnih taboriščih v Graškem, Koroškem predmestju, po slivovih nasadih ter gozdovih v Krčevini so svetili s plamenicami vso noč, odjekala so vsakojaka nerazumljiva povelja; turška vojska je bila z vsemi močmi na delu, da potolaži razljutenega sultana z zavzetjem Maribora po prvih dobro pripravljenih nasakih. Veliki vezir Ibrahim paša, ki je tudi padel pri sultanu v nemilost radi prenapljenosti, je hotel odobrovoljiti vladarja na svojstven in azijski način. Nekje za Tremi ribniki je dal vloviti po šumi se skrivajoče kmete, katere so preoblekli v uniforme v nemški armadi običajnih »landsknehtov«. S pomočjo poučenih tolmačev je izsilil iz ujetnikov priznanje, da so bili oni spuščeni po vrveh v zadnjem hipu iz mestnega obzidja in so spustili vodo v prazne trdnjavske jarke.

Drugo jutro je pred pričetkom obstreljevanja sporočil vezir Sulejmanu, da je uspela njegovim ljudem izsleditev onih vravog, kateri so zakrivilili včerajšnjo nesrečo. Jetniki so morali še enkrat vprico sultana potrditi, kaj so

zagrešili. Ogorčeni vladar je smehljaje zamahnil Ibrahimu v znamenje, da mu zopet zaupa in naj postopa s krivci po svoji volji.

Čisto nedolžne vojaško preoblečene kmečke siromake so odgnali v bližino treh glavnih obrambnih stolpov. V z obzidja razločno vidni razdalji so omilili sultanovo jezo z izlivom tatarske krutosti nad trojico krščanske raje. V landsknehte preoblečene tri krčevinske kmetiče so navlekli s konji na zaostrene droge tako, da se jim je zasedla konica skozi zadnji del telesa do trebuha. Nato so vkopali kolce v zemljo in pustili viseti mučence po cele dneve v nepopisnem trpljenju, dokler ni zlezlo telo z lastno težo tako daleč po drog, da je prebodel zaostreni del kak glavni notranji del in povzročil edino rešiteljico — smrt!

Oblegani so brž uganili, da gre za maščevanje turških poveljnikov nad nekrivci in da naj služi strašna kazen branilcem v svarilen zgled: taka smrt čaka vsakega, kateri bi se skušal prekrasti skozi obroč oblege in poklicati pomoč od zunaj.

Gospod Krištof je potrdil s svojo poveljniško besedo, da med nasajenimi ni resničnega rešitelja, kojega duhaprisotnost in hrabrost slavita še danes narodna pesem ter ustno izročilo.

Strahovite muke na kolce nabodenih so končali mariborski topničarji. Obsuli so z granatami okrog trpečih

da niso sosedje nikoli čutili poželjanja do njih, morda pa tudi podnebje, ki hladi pač sproti vse vroče nagone.

Kako drevesa osvaja jo tla. Znano je, da se nekatera drevesa, posebno pa še grmičevje, širijo zelo naglo in zavzemajo nove prostore. Najlepše se vidi to v pragozdu, ki stalno prodira v obdelano zemljo, če ga ne »odganjajo«. Pripetilo se je večkrat, da se je pragozd razbohotil v preprosta naselja in so se ljudje, ki niso imeli potrebnih sredstev, da bi ga zaustavili, morali preseliti drugam. Tudi naše drevje zahteva svoj »življenjski prostor«. Hitrost, s katero si posamezne vrste dreves pridobivajo nov prostor, je zelo različna. Najbolj len in brezskrben v tem pogledu je hrast. Če prepusimo

njek obsojen na 8 mesecev strogega zapora, kar ga bo gotovo spametovalo.

Sv. Sebaščan. Tu se je vršil sestanek naše krajevne JRZ. Na sestanku je govoril zastopnik banovinske JRZ iz Maribora. Le škoda, da je bilo tako slabo vreme in je bilo bolj malo poslušalcev, kajti veliko zanimivega smo zvedeli. Taki sestanki so bili v vseh občinah soboškega sreza.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Sneg po Halozah je skopnel in to zelo hitro radi silnega juga. Vsi travniki so bili pod vodo, ponekod so bili zemeljski plazovi. Vinogradniki so začeli rezati in kopati.

Dravinjska dolina

Loče pri Poljčanah. Če greš iz Poljčan v Slov. Konjice, prideš nekako na sredi poti v Loče. Cesta se vije zdaj manj zdaj bolj blizu Dravinje, ki v svojem toku žre bregove in na obeh straneh odnaša rodovitne njive in dobre travnike. Oh, kako bi bila potrebna regulacije! Pa je zaradi letošnje januarske odjuge Dravinja tako narasla, da nam je grozila poplava. Ob tej priliki je ta grda voda odnesla s seboj jez pri mlinu, ki ni bil važen samo za mlin, ampak tudi za našo elektrarno. No ja! Bilo pa je tako: Če je bila prevelika voda, če je je bilo premalo, ali če je mlinsko kolo, ki je opravljal dvojni posel, zamrznilo, ni bilo luči. Hudomušneži so pač govorili, da v Ločah elektrika sveti samo vsake kvatre enkrat. In še so dodali: Hvala Bogu, da je šel jez po vodi! Sedaj ne bo luči, pa ne jeze in stroškov. Pa ne bo tako! Bodi luč! To mora biti. Menda smo ja toliko sposobni, da zainteresiramo merodajne kroge, da dobimo pošteno luč, ki ne bo samo svetila, ampak gnala tudi naše stroje. In kolikor je sedaj stvar že zrela, vemo le eno: Luč bomo imeli, če se ne bomo balli ugrizniti v ta trd oreh in tudi ne seči v žep. Kdor več ima, naj več prispeva. Nergačev ni treba! Z nerganjem se ni nikjer elektrika zagorela. Mi pa jo hočemo imeti. Zato na delo! Bog živi luč in tiste, ki se trudijo, da jo dobimo. — Naš občinski rdeči križ si je pretekli ponedeljek izvolil novo upravo z č. g. Modrinjakom Francetom kot predsednikom, g. dr. Ankerstom Erikom kot podpredsednikom, g. Grumom Martinom kot blagajnikom in gđ. Pugalj Ivanko kot tajnico. Zavedamo se pomena Rdečega križa v teh preizkušeni polnih časih in zato je Rdeči križ organiziral v Ločah bolničarski tečaj, ki ga vodi šefzdravnik dr. Ankerst Erik, banovinski zdravnik s predsednikom Rdečega križa. Začel se je tečaj že 4. dec. 1940 in še traja. Priglasilo se je 42 udeležencev obojega spola. Udeležuje pa se tečaja tako 25 do 30. Ob koncu bomo naredili izpit, da bomo imeli izprašane bolničarje in bolničarke vsaj za prvo pomoč. — Pa imamo tudi kmetijsko nadaljevalno šolo za naše fante. Več znaš, več veljaš! Lepo število naših fantov jo obiskuje. Naši bodoči gospodarji! — Po odhodu ge. Brede Oreli in gđ. Kös Jozefe, učiteljice, sta ostali na naši šoli dve učni mesti nezasedeni. Pouk trpi. Na eno mesto dobimo sedaj g. Lobnik Franca, učitelja iz Apač. Pa ga nergači in sitneži že strašijo, kaj bo v

teh Ločah začel. Mi mu pa ključemo: Le korajže je treba in čimprej na svidenje! — Zapusti pa nas tukajšnji orožniški komandir g. Škorl Dušan, orožniški narednik. Na novem mestu mu želimo obilo uspeha in naj ohrani Loče v dobrem spominu.

Loče pri Poljčanah. Prehrana je pa zelo kočljiva zadeva. Najbolj je nerodno, če je prazen želodec, prazen žep in so še prazne kašče. Pa vse to nas menda ne bo doletelo. Saj oblast skrbi za naše želodčke. In tudi občinski prehranjevalni odbor se je za stvar zavzel. So težave in sitnosti, ker pri ljudeh ni razumevanja. Najbolj to vse čuti g. delovodja našega prehranjevalnega odbora, nad katerim pač vsak stresa svoje muhe. Pa ima gospod železne živce. Sicer pa smo sedaj dobili vagon pšenice in koruza in krompir kar po vagonih romata v Loče. Bo se pač treba tudi navaditi na koruzni kruh in žgance. Včasih pa bo dobro tudi pasove malo bolj napeti, pa bo tudi šlo. Od lakote še do danes ni nikdo umrl pri nas in upamo, da še ne bo kmalu. — Pa dovolj, da ne bo predolgo in ne bo romalo v koš. Smo se pač malo morali razpisati, ko že tako dolgo nismo poročali, kako živimo, kaj delamo in kako se imamo v Ločah.

Konjiški okraj

Špitalič. Dolina Sv. Janeza, ki jo je pred leti opeval naš g. Pivec v »Našem domu«, je letos sicer strašno prizadeta na posledicah toče, a se tudi po malem giblje in zbujja iz spanja. Kmalu bo sklep kmetijskega tečaja, ki ga z uspehom obiskuje 20 fantov. Predavanja za ljudstvo ob nedeljah so zanimiva in dobro obiskana. Za sklep tečaja 23. februarja popoldne pa se nam obeta večja prireditve in odlični obisk tudi iz sosednjih Konjic. — Naš rojak č. g. Pivec, župnik v Sv. Janžu pri Dr. je še vedno bolan v slovenjegraški bolnišnici. Želimo mu skorajšnjega okrevanja, da bi se mogel povrniti med nas. — In glavno: klic na pomoč. Mi stradamo. Ni žita, ni moke, ne koruze in povečini tudi ne denarja, ni krušnih kart. Zakaj se vsa stvar pri koruzi in kartah ravno v Konjicah toliko zavlačuje. Dramlje in Loče, kjer ni bilo toče, so jo dobile že dvakrat, tu pa, kjer je že cela vrsta koč, pa tudi kmetov, že pozabila, kaj je kruh, pa se odlašajo. To je v škodo vsemu gospodarstvu. Saj stradani, lačni, bolni ljudje niti svojih gruntov spomlad ne bodo mogli obdelati. Zato prosimo in zahtevamo, dajte nam takoj koruze in moke, znižajte cene, odpišite davke po toči prizadetim.

Šmarški kraji

Šmarje pri Jelšah. Zopet je zapihal jug in globoko zapadlemu snegu tako prizadejal, da bo kmalu skopnel. Ali pa bo tudi res skoraj nastopila ljuba pomlad? Tako se sprašujemo, ko gledamo gole gričke, prevlečene s suho travo. Še veliko bolj pa smo radovedni, ali bo skoraj za svetila elektrika po naših krajih. Slišimo, da bo; saj nam je bila že večkrat obljubljena. Zato upamo in pričakujemo, ker se zavedamo mi in gotovo tudi drugi, da obijuba dela dolg. Posebno zdaj bi nam prišlo prav, ker nam tako primanjkuje tega ljubega petroleja, tako zvanega povzročitelja vojne. Pri razdelitvi petrolejnih kart

se je zaradi premalo določene količine pokazalo precej nevolje, tako med občani kakor tudi med občinskimi uslužbenci. Da, elektrika. Da bi le kmalu prišla! Da ji bo pa pot olajšana, so že precejšnji del naših cest popravili, znižujejo in uravnavajo klanec v Lešjah med Mestinjem in Belim ter se bodo lotili tudi še Halerjevega brega. — Pust se nam za prihodnji teden seveda tudi letos ponuja, pa mu prerokujemo, da bo našel na mizah le manj »krapčev« kakor druga leta, ker primanjkuje moke in je še ta malenkost le na karte.

Sv. Križ pri Rogasški Slatini. Šele danes ljudstvo spozna, koliko dobro obdelana zemlja velja. Danes, ko so kmetijski pridelki dobili prilično ceno. Kmetje, zlasti še mali posestniki, gledajo danes na to, da svojo zemljo čimbolj izkoristijo. To se vidi tudi v tem, koliko se ljudstvo zanima za izmenjavo boljših semen in za umetna gnojila. Laneka vinska kapljica pa, ki se je dala dobro vnovčiti, je navdušila vinogradnike za obnovo vinogradov. Če pogledamo po naših vaseh, povsod vidimo, kako vinogradniki zdaj v zimskem času rigolijo goličave, primerne za vinsko trto. V starih slabih vinogradih pa pripravljajo zemljo za obnovo vinske trte. Tako se vidi, da se danes kmet zaveda, da se za svoj življenjski obstoj mora zanesti na lastno in sicer dobro obdelano zemljo. — Dekliški krožek Slomškovega prosvetnega društva je v nedeljo, dne 9. t. m., uprizoril igro »Magdina žrtev«. Čisti dobiček je bil namenjen za revne šolske otroke obeh šol. Prireditve je sijajno uspela s prav obilno udeležbo. Tako je naše ljudstvo najlepše pokazalo, da je odprtega srca do revnih nedolžnih šolobveznih otrok. V večih primerih se zgodi namreč, da otroci prihajajo v mrzli zimi po eno uro daleč v šolo na tešče. To pa zato, ker je doma prevelika revščina. Takim in drugim revnim otrokom šolsko vodstvo nudi toplo hrano s kruhom. Da se ta akcija čimbolj omogoči, priporočamo tudi v bodoče, da na take prireditve, kjer je čisti dobiček namenjen za revno šolsko decu, pridete v čim večjem številu. Tako boste najprejnim otrokom pomagali do kruha.

Laški okraj

Šmarjeta. (Rimske Toplice.) Zamisel pokojnega dr. Korošca je bila ustanovitev šolskih kuhinj. Tozadevno se je tudi pri nas pokazala potreba. Tako že od novega leta dalje dobiva v šoli mleko in kruh okrog 20 učencev vsak dan. Toda ugotovljeno je, da je res potrebnih okrepčila še okrog 60 učencev. Saj bori zaslužek staršev ne more v sedanji draginji zadovoljno nasičevati številne družine. Ustanovil se je pododbor za zimsko pomoč pod predsedstvom šolskega upravitelja g. Alojzija Kozelja. V odboru so tudi zastopana vsa društva v Šmarjeti, ki so obljubila finančno pomoč. Ko so začeli z akcijo za zimsko pomoč, niso imeli nobenih sredstev. Kr. ban. uprava, ki je nakazala 200 dinarjev, je pripomogla le k nakupu potrebnih kuhinjskih predmetov. Toda ko je akcijo podprl g. Uhlisch, ki pošilja dnevno 4 kg kruha, se je breme nekoliko omejilo. Iz cerkvene zbirke, ki bo poklonjena odboru, se bo vsaj lahko plačevalo mleko. Upamo, da bo z božjo pomočjo in s podpiranjem so-

hrastov gozd samemu sebi, bo potrebnih več sto let, da se bo pomaknil za sto metrov v polje. Druga skrajnost pa je leska. Ta se širi najhitreje. V 20 ali 30 letih zaraste leska velike prostore in jo morajo vedno iztrebiti, da se preveč ne šopiri naokrog.

Prva zrna japonske kave. V poskusnih vrtovih japonskega poljedelškega ministrstva v bližini Tokia so nabrali pol kilograma kave. Pridetek je gotovo majhen, a vendar zelo važen, ker je to sploh prva kava, ki so jo pridelali na Japonskem. Strokovnjaki so vsadili kavovce, ki so jih prinesli iz Brazilije, in so z uspehom zelo zadovoljni, ker dokazuje, da bi mogla kava rasti tudi na Japonskem. Ni izključeno, da bodo začeli v tej deželi pridelo-

rajačo turško sadrjo. Gromoviti razpoki okroglih železnih granat so pobili dokaj Turčinov in privabili angela smrti k nepopolno trpečim...

Zgled zaupanja v božjo pomoč

S prvimi topovskimi streli je otvoril oblego Maribora mestni poveljnik Kristof Wildenrainer. Po mukah treh žrtev nekoliko potolaženi sultan Sulejman mu je koj vrnil milo za drago. Na njegovo povelje so začeli bruhati streli vseh vkopanih turških težjih topov kamenje in železo v obzidje ter vžigalne bombe na najbolj vidna mestna poslopja. Obzidje je bilo dovolj debelo in trdno, da je vzdržalo in odbijalo najtežje krogle. Več sreče je imelo turško topništvo z zažiganjem.

O uspehu muslimanskih užigalnih granat, ki je povezan z junaškim činom preprostega slovenskega hlapca, nam je zapustila stara kronika o drugi oblegi Maribora tole:

Ob bližanju Turkov je zbežalo več družin iz Maribora v sosedne vinograde ter na Pohorje. Svoje premoženje so zakopali globoko po kletah. Mlad tesar Predenik je bil zaposlen s postavljanjem ogrodja na mestnem cerkvenem stolpu, za katerega so pričakovali nove zvonove iz Gradca. Ob bližajoči se turški nevarnosti je zakazal svoji ženi, naj zbeži s polletnim otrokom v spremstvu zvestega hlapca, kateri se je pisal Venski, v Ruše. On sam je obljubil, da bo prišel za njo, ko bo oblege

konec, ker ni mogel manjkati kot mlad in krepak meščan med branilci. Svojo žalostno ženo je priporočil varstvu hlapca in je odhitel na odkazano mu mesto na obrambnem zidu.

Strah pred turškimi krvoloki je zmešal tesarjevo ženo tako, da ni pripravila vsega pravočasno za pobeg. Naenkrat se je raznesel po mestu glas: »Turki drviijo proti Mariboru od Košakov!« Kmalu potem so se že oglasili po Graškem predmestju prvi streli. Za umik je bilo prekasno.

»Kam?« je kriknila na smrt preplašena tesarjeva žena. »Na cerkveni stolp, tam bom z otrokom še najbolj na varnem!«

Hlapec jo je svaril pred zatekom v stolp, a nič ni pomagalo. Bednica je pograbila otroka in je tako tekla proti zvoniku, da jo je hlapec komaj dohajal.

Ko je prisopihala do prostora za zvonove, se je zgrudila od onemoglosti. Zvesti hlapec ji je stal ob strani. — Že so pričeli boji za posest mesta. Kmalu se je pokazal po turških topovskih strelah na raznih krajih mesta dim, kateri je oznanjal izbruh požarov. Ogenj se je razširil med bojem do cerkve. Venski je zasledoval iz zvonika napad in obrambo. Z neugnano naglico so se začeli plameni oprijemati prvih lesenih stopnic v zvoniku. Rešitev po gorečih stopnicah je bila izključena.

cialno čutečih ljudi zagotovljen uspeh. Naprošeni sta, da podprete vsak po svojih močeh naše začeto delo. Srečni vaj bi lahko bili, če kruh deli bi z bratom — brat.

Naznanilo

»Orače, naš največji kmetijski strokovni list, bo posvetil v okviru akcije za povečanje kmetijske proizvodnje svojo letošnja marčevsko številko izključno navodilom za pravilno gojenje onih kmetijskih rastlin, ki jih sejemo, oziroma sadimo spomladi. Da bodo mogla potrebna navodila priti v roke slednjemu slovenskemu kmetu, bo izšla tretja številka Orača v zvišani nakladi 50.000 izštevov. V nedeljo, dne 2. marca, se bo ta številka Orača razpečevala po vseh slovenskih krajih. Posamezni izvod bo stal samo 1 din. Opozorjamo že zdaj na to izredno številko Orača vse naše čitatelje in jim priporočamo, naj si jo kupijo. S tem si bodo za en sam dinar preskrbeli navodila, ki jim bodo pomagala zvišati množino in kakovost ter s tem tudi vrednost letošnjih pridelkov.

Zrebanje knjižnih nagrad Družbe sv. Mohorja. Pri zrebanju knjižnih nagrad dne 15. februarja 1941 so bile izrebane naslednje številke: 229 (1. nagrada, knjig za 2.500 din), 1491 (2. nagrada, knjig za 2.000 din), 1333 (3. nagrada, knjig za 1.500 din), 1621 (4. nagrada, knjig za 1.000 din), 104, 124 (5. in 6. nagrada, vsaka knjig za 500 din), 1.561, 577, 1.175, 167 (7. do 10. nagrada, vsaka knjig za 250 din), 211, 505, 191, 1.371, 650 (11. do 15. nagrada, vsaka knjig za 200 din), 1.291, 417, 119, 700, 624, 1.115, 67, 678, 1.558, 865 (16. do 25. nagrada, vsaka knjig za 100 din), 217, 221, 1.419, 726, 815, 1.489, 516, 1.738, 1.223, 1.408, 164, 758, 998, 7, 793, 1.524, 1.592, 153, 1.016, 873, 540, 836, 462, 421, 1.309 (26. do 50. nagrada, vsaka knjig za 50 din). — Lastniki izrebranih števk naj nam pošljejo kupone z navedbo svojega točnega naslova in s sporočilom, katere knjige naše založbe žele kot nagrado. — Družba sv. Mohorja v Celju. 343

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmoderneje urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič. 23

Ljudski oder v Mariboru ponavlja na pustno nedeljo, 23. t. m., ljudsko igro »Pokora kmeta Bohanca« v dvorani na Aleksandrovi cesti 6.

Prosvetno društvo na Pobrežju priredi v nedeljo, dne 23. februarja, ob 3. uri popoldne pustno zabavo z raznimi šaljivimi nastopi, smeh itd.

Libeliče. V nedeljo, t. j. 23. februarja, bo po maši v šoli predavanje, združeno s sklopičnimi slikami. Naslov predavanja je »Slovenska zemlja spomladi, poleti, jeseni in pozimi«. Nato bo še predavanje o zgodovini slovenske zemlje. Posebite predavanje polnoštevino, ker je tako malokdaj. Vsakemu bo nekaj koristilo.

Makole. Predpust bomo zaključili v nedeljo, 23. februarja, ob treh popoldne v posojilnični dvorani. Igrali bomo prigriscno šaloigro »Tončka in Pepca« — neveste. Na programu so še tudi drugi šaljivi prizori. Vstopnina običajna. Pridite! Bog živi!

DR. BREZNIK VLADIMIR

zdravnik v Ptuj, ordinira od 15. februarja 1941 naprej na Florjanskem trgu št. 1, prvo nadstropje levo, poleg okrajnega cestnega odbora. Ordinira dnevno od 8—12 in 3—5. Telefon 195. 313

Marija Snažna. V nedeljo, 23. t. m., bo po večernicah občni zbor Prosvetnega društva, katerega se naj udeležijo člani ter članice in še naj pripeljejo s seboj druge.

Jarenina. Dne 27. tega meseca, ko bomo ob enem imeli občni zbor Kmečke zveze ter se bomo tudi domenili glede ustanovitve zadruge, potem katere bomo nabavljali svoje potrebščine ter potem nje tudi prodajali svoje pridelke, če nam jih bo letos ljubi Bog kaj dal. In takrat, 27. februarja, pričakujemo tudi obilne udeležbe od strani naše mladine, da se bomo pomenili glede ustanovitve mladinske Kmečke zveze. — Jareninčani! Pokažimo, da tisti stari kmečki ponos in tisti duh skupnosti in samozvesti, ki sta ga pred vojno zanesla k nam pokojni voditelj dr. Korošec in dokan g. Gomilšek, v nas še ni popolnoma zamrl in da smo še vedno tisti Jareninčani, kakršne je postavljali za vzor vsem Slovincem leta 1904. rajni dr. Evangelist Krek na Brezjah na Gorenjskem. Pomagajmo si sami in krepko poprimimo za delo, pa bo Bog dal svoj blagoslov.

Sv. Jurij ob Pesnici. Tukajšnji Fantovski odsek uprizaro na pustno nedeljo na šolskem odru ob 3. uri popoldne in ob 7. uri zvečer veseligr »Dva para se ženita«. Z obilno udeležbo dokažite pravilno razumevanje naše severne mladine.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na pustno nedeljo pa vsi v društveni dom, kjer bodo igrali »Dva para se ženita«. Nastopila bosta tamburaški in pevski zbor z izbranimi pesmi. Bog živi!

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnji Fantovski odsek uprizaro na pustno nedeljo, dne 23. februarja 1941 po večernicah v tukajšnjem Društvenem domu predpustnemu času primerno komedijo v 3 dejanjih: »Pričarani ženine«.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Zadnji domovinski dan je tako lepo uspel, da se prireditev z igro »Naša kri« ponovi v nedeljo, 23. februarja.

Gornja Radgona. Tukajšnje Prosvetno društvo bo uprizorilo v soboto, 22. februarja, zvečer ob 8. uri in v nedeljo, 23. februarja, popoldne igro »Pričarani ženine«. Je to nova komedija, ki bo nudila vsakomur obilo smeha.

Trninci na Drav. polju. Vsa župnija govori o igri »Guzaj«, katero uprizarjo, kakor smo že poročali, učenci tuk. kmečko nadaljevalne šole 23. t. m. v dvorani ob 3. uri popoldne.

Prosvetno društvo v Majšperku priredi v nedeljo, 23. februarja, ob 3. uri popoldne in ob 7. uri zvečer v tukajšnji prosvetni dvorani ob 70 letnici F. S. Finžgarja, slovenskega pisatelja in narodnega učitelja, njegovo pretresljivo dramo »Razvalina življenja«. Sodelujejo moški pevski zbor in tamburaši.

Sv. Urban pri Ptuj. Fantovski odsek pri Sv. Urbanu uprizaro na pustno nedeljo, dne 23. februarja popoldne po večernicah v Farnem domu lepo šale in smeha polno igro »Stari in mladi«.

Velika Nedelja. Prosvetno društvo »Mire« ponovi v nedeljo, 23. t. m., po večernicah burko »Moja teta, tvoja teta«.

Svetinje pri Ormožu. Ob zaključku kmečko nadaljevalne šole pa sledi takoj, t. j. v nedeljo, dne 23. februarja, igra »Gruda umira«, ki se ponovi 2. marca.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 23. februarja, po večernicah v »Slomšekovem domu« zelo veselo burko »Maksle«. Vse, ki se želijo iz srca povesečiti, vjudno vabi odbor.

Loče pri Poljčanah. Naše Katoliško prosvetno društvo »Slomške«, ta pionir katoliške prosvete v Ločah, nam pripravlja za nedeljo, 23. februarja 1941, popoldne presenečenje. Na preurejenem in preslikanem odru uprizaro Gogoljevo »Ženitev«, burko v 3 dejanjih. Smeha bo na cente. Če kdo ne ve, kako se taka stvar naredi, tudi v Ločah imamo nekaj takih, ki pobirajo korpce, naj pride pogledat. Vstopnina navadna.

Ovetkovec. Prostovoljna gasilska četa priredi na pustno nedeljo, dne 23. februarja 1941, veselico »Plesni venček« s prosto zabavo pri tov. Francu Petek v Ovetkoveh.

Bele vode. Prosvetno društvo bo igralo na pustno nedeljo dve igri: »Jezičnega dohtarja« in »Kisle gobee«. Smeha bo toliko, da ga ne bo mogoče spraviti v vse belovoske koše in da bodo še sosedje lahko tega veselja deležni, katere lepo vabimo. — Naši fantje in dekleta se bodo letos postavili, ker hočejo dokončati svoj prosvetni dom. Lani so zbrali les, letos bodo pa postavili lepo dvorano, kjer bodo imeli sestanke, telovadbo in igre. Če bi imeli dvorano, bi lahko veliko več storili. Pa že sedaj smo z uspehi zelo zadovoljni, nekateri so nam jih kar nevoščljivi. Zato mi, pa se ne bojimo tistih, ki se že dalje vadijo kakor mi.

St. Andraž pri Velenju. Prosvetno društvo priredi na pustno nedeljo, dne 23. februarja, ob 3. popoldne v prostorih osnovne šole komedijo v treh dejanjih »Pričarani ženine«. Vsi, ki se hočete enkrat pošteno nasmejati, vjudno vabljeno!

Sv. Frančišek Ks. Tukajšnji moški pevski zbor »Zarja« priredi na pustno nedeljo, dne 23. februarja, v Prosvetnem domu pevski koncert. Začetek ob 3. uri popoldne. Med odmori igra tamburaški zbor. Vsi prijatelji slovenske narodne in umetne pesmi prisočno vabljeno!

Sv. Pavel pri Preboldu. Ker je bilo v naši fari sedaj za predpust razmeroma malo svatov, si je izmislilo Kat. prosvetno društvo uprizoriti veseligr »Pričarani ženine« v 3 dejanjih. Ker imamo pri nas mnogo takih, ki že dolgo par izbriajo, pričakujemo lepe udeležbe v soboto zvečer, 22. t. m., ob 8. uri in v nedeljo, 23. t. m., pop. po večernicah v Društvenem domu.

Laško. V nedeljo, dne 2. marca, ob 3. uri popoldne uprizaro Fantovski odsek v zvezi z Dekliškim krožkom v Nadžupnijski dvorani dramo »Stari in mladi«.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Fr. Al. Misljinje. Znamke smo Vam vrnil. Poročate, da se je na poroki g. Z. G. nabralo 400 din za uboge! Notice ne objavimo, ker o nam neznanih porokah ne poročamo več.

»Ljubi Bog,« je zaklicala tesarjeva žena, »živi bomo zgoreli!«

Hlapec Venski je pokleknil in goreče molil, ker se mu je zdel pobeg iz zvonika nemogoč. Naenkrat se mu je rodila rešilna misel. Skočil je pokonci in zaklical:

»V božjem imenu! Moramo pač po zunanji steni stolpa na prosto.«

»Kako bo mogoče?« je vprašala mati.

»Z božjo in Marijino pomočjo. Le korajžno!« je bodril obupanko od trdne vere prežeti hlapec.

Na iz line stolpa moleči drog je pritrdil vrv, ki je bila pripravljena, da bi z njo potegnili v zvonik novi zvon. Zavihtel se je iz podstrešne line, zgrabil za vrv ter zaklical: »Otročiča si priveži s predpasnikom na hrbet, mene se opriži z obema rokama okrog vratu! Če se ti vrti v glavi, zamiži!«

V groznem trepetu so opazovali spodaj stoječi stari, ženske in otroci spuščanje iz višine po vrvi...

Iz spodnjih stolpnih lin je že švigal in grozil s pogibeljo — plamen.

V nevzdržnem položaju viseči Venski je zavpil gledalcem: »Na pomoč! Prinesite mi lestvo, ker ne morem več!...«

Hitro so zvezali dve gasilski lestvi in ju postavili pod noge skoraj onemoglega rešitelja matere in otroka. Občutek lesenega klina pod nogami mu je vrnil še toliko

moči, da je prinesel po vrvi in lestvi na trda tla mater z otrokom na hrbtu.

Hlapec je imel na rokah radi drčanja po vrvi do kosti posneto meso. Tesarjeva žena se je onesvestila, ko je že bila rešena. V par dneh so si opomogli od prestanega smrtnega strahu vsi trije.

Mestni tesarški mojster Predenik je napravil v zahvalo za rešitev preprostega hlapca za svojega somojstra, mesto ga je pa povzdignilo za izredno junaštvo v meščana.

Zmagovito odbiti napadi

Opisani svetli zgled neomajnega zaupanja v božjo pomoč nam priča dovolj, da je moralo biti obstreljevanje Maribora iz turških topov srdito, sicer se ne bi bile vnele stopnice zvonika župne cerkve, kateri je bil za tedanje topničarske razmere precej daleč od obzidja.

Mesto je gorelo radi obstreljevanja na večih krajih, ker so bila številna gospodarska poslopja lesena in krita s slamo. Na uspešno gašenje po preizkušnih moških rokah ni bilo niti misliti, ko so pa morali vsi za brambo sposobni na obzidje. Sultan je pustil obstreljevati plameniče mesto vse predpoldne. Preboja niso dosegle številne kamene kroglice nikjer. Kljub slabi topniški pripravi je zapovedal Sulejman po utihnjenu topov splošen naskok.

(Dalje sledi)

vati to poživilo za domačo potrebo na veliko.

Volk v kuhinji. V severnem rumunskem mestu Botosani je imel te dni kuhar ondotnega samostana nenavaden doživljaj. Na vsem lepem je vdrl v samostansko kuhinjo sestrada volk. Kuhar pa, ne da bi bil len, popade poleno in pobije zver. Dogodek je zbudil v okolici Botosanija veliko zanimanje.

Denar iz gumijske. V Siamu so pred nedavnim izdali kot najmanjšo denarno enoto novčič, ki je izdelan iz rdečega gumijskega. Stvarna vrednost gumijskega novca je prav tolikšna kot je označena, tako da se teh novcev zares ne izplača ponarejati. Gumijski kolobarčki imajo na eni strani številko, na drugi pa državni grb.